

dette Spørgsmaal, og til dette Udvalg vil jeg henstille i al Beskedenhed at tænke paa, om det ikke skulde være den rette Tid til at tage dette Spørgsmaal op, og om der ikke var Mulighed for at faae en Ordning af Forholdet indført, der ikke skader til nogen- somhelst Side, men kun er til Gavn og Tilfredsstillelse for Alle.

Da ingen flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Nielsen-Grøn: Denne Sag tillader jeg mig at foreslaa henvist til det Udvalg, som det blev vedtaget at nedsætte om den foregaaende Sag.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgsbro): Da Finanzministeren er nødt til at være tilstede i Landstinget, skal jeg udsætte Mødet en kort Tid, indtil han igjen kan komme tilbage.

Mødet udsat Kl. 2.

Efter at Mødet var gjenoptaget Kl. 2,5, gik man til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forøgelse af Klasselotteriets Lodder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1395 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bajer: Den høitærede Finanzminister har paa Finanzloven i de senere Aar sukket efter at faae Klasselotteriets Lodder forøget i Antal. Denne Gang fremkommer det samme Suk paa en særlig Lov, og det glæder mig, men forøvrigt bedrøver det mig. Det glæder mig, forsaavidt man derved faaer Leilighed til at komme mere indgaaende ind paa denne Sag, der ellers drukner i Finanzlovens mange Enkeltheder. Det hedder i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at Forslaget om at forøge Lodderne ved de tvende aarlige Klasselotterier med 15.000 er begrundet i „Dusket om at „tilfredsstille den tilstedeværende Spillelyst“, at det er „for at imødefomme dette stærke Begjær“, at man fremkommer med et saadant Forslag. Da den høitærede Minister fremførte dette Lovforslag den 8de Oktober udtalte han, at „Indtægten af Klasselotteriet kun kan betragtes som en Skat paa Spillelidenskab“, og det forekom derfor Ministeren, at det vilde være „meget passende og forklarligt at forøge denne Skat.“ Men om det er moralisk, er et andet Spørgsmaal, som jeg synes, man ogsaa bør tage i Betragtning. Man vil tilfredsstille Spillelysten, man vil vække den, gjøre den endnu stærkere. Naar den saa er forstærket, saa beskaffer man den. Det er en lignende Fremgangsmaade, som — det skal ikke være nogen nogen Fornærmelse — i Virkeligheden ligger til Grund for en anden Regjerings Fremgangsmaade, naar den holder de saakaldte Volkspioner, og derved søger først at faae Folk til at forløbe sig i en eller anden Retning, og naar de saa have forløbet sig, blive de straffede derfor. Jeg siger naturligvis dette aldeles upersonligt; jeg taler kun om den Samfundsmoral, som ligger til Grund for hele Lotterivæsenet. Man kan være overbevist om, at jo mere man forøger, jo mere vil ogsaa Spillelysten komme, og des vanskeligere vil det blive at komme bort fra dette Dnde, som Nogle kalde nødvendigt, men det vil jeg dog sætte et Spørgsmaalstegn ved.

Jeg skal nu give et Par ganske korte historiske Notiser om vore Lotterier. Da Tallotteriet var blevet ophævet ved Loven af 22de December 1850, varede det ikke længe, inden Lodderne skulde forøges. De bleve forøgede atter og atter, i Alt tre Gange i Løbet af det følgende Aaar, og Regjeringen fik Bemyndigelse til en fjerde Udvidelse i Efteraaret 1863, men det var ikke uden stor Betænkelighed, at Finanzudvalget indstillede dette til Thinget. Der blev dog ikke Leilighed til at bruge denne Bemyndigelse paa Grund af Krigen og hvad der senere kom imellem. Der kom saa en Lov om Klasse-